

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

48. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

1. PROSINCE 2019

Z obsahu:

**Nenarodili jsme se k smrti,
nýbrž ke vzkříšení**

Homilie papeže

Františka při zádušní mši
svatě 4. listopadu 2019
za kardinály a biskupy
zesnulé v uplynulém
roce, bazilika sv. Petra
v Římě

- strana 2 -

Blahoslavený

Rafael Chyliński

Libor Rösner

- strana 4 -

**Sto růží Panny Marie
pro rozjímání (6)**

P. Clemente

Arranz Enjuto

- strana 6 -

Rok 2020 bude

Rokem Bible

- strana 7 -

Advent a jeho liturgie

Milan Hromník SJ

- strana 8 -

**Mnoho lidí opovrhne
skutečným nebem**

P. Štefan Ištvaník CSsR

- strana 10 -

Hans Georg von

Heintschel-Heinegg

Prof. Dr. Helmut Moll

- strana 11 -

Život s Bohem (9)

Raoul Plus SJ

- strana 12 -

*Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina,
kdy je třeba se probudit ze spánku. (Řím 13,11)*

Matthias Grünewald (kolem r. 1470-1528): Ukřížování, detail - sv. Jan Křtítel

Nenarodili jsme se k smrti, nýbrž ke vzkříšení

Homilie papeže Františka při zádušní mši svaté 4. listopadu 2019 za kardinály a biskupy zesnulé v uplynulém roce, bazilika sv. Petra v Římě

Naslouchali jsme čtením, která nám připomínají, že jsme přišli na svět, abychom byli vzkříšeni. Nenarodili jsme se k smrti, nýbrž ke zmrtvýchvstání. Jak totiž píše v druhém čtení svatý Pavel, máme již „svou vlast v nebi“ (Flp 3,20), a Ježíš praví v evangeliu, že budeme vzkříšeni v poslední den (srov. Jan 6,40). A v prvním čtení je také myšlenka na vzkříšení, která podněcuje Judu Makabejského k „dobrému a šlechetnému jednání“ (2 Mak 12,43). Můžeme se dnes také ptát: K čemu mne

podněcuje myšlenka na vzkříšení? Jak odpovídám na svoje povolání ke vzkříšení?

První pomoc nám přichází od Ježíše, který v dnešním evangeliu říká: „Kdo ke mně přijde, toho jistě neodmítnu.“ (Jan 6,37) A toto je jeho pozvání: „Pojďte ke mně.“ (Mt 11,28) Jít k Ježíši, který žije, očkovat se proti smrti, proti strachu, že všechno skončí. Jít k Ježíši – to může vypadat jako samozřejmá a povšechná duchovní pobídka. Pokusme se ji konkretizovat kladením otázek, například těchto: Když mi dnes procházely rukama úřed-

ní spisy, přiblížil jsem se k Pánu? Učinil jsem z toho důvod k rozhovoru s ním? A spatřoval jsem Pána v lidech, které jsem potkal? Uvedl jsem je k němu ve své modlitbě? Anebo jsem všechno dělal jen zahloubán do svých myšlenek, těšil se jen z toho, co se mi dařilo, a stěžoval si na to, co mi nešlo? Zkrátka, žiji cestou k Pánu, anebo kroužím kolem sebe? Jakým směrem jdu? Snažím se jen působit dobrým dojmem, hájit svoji roli, svůj čas a svůj prostor? Anebo jdu k Pánu?

Pokračování na str. 9

Stojíme na prahu doby mariánské. Advent je totiž časem, kdy spolu s Pannou Marií očekáváme příchod Ježíše Krista na tento svět, kdy se spolu s ní připravujeme na Ježíšovo narození. Zároveň, jelikož jsme o dva tisíce let dále, očekáváme a připravujeme se i na druhý Ježíšův příchod ve slávě na konci věků. To vše je posláním adventu. A proto nás v dnešní liturgii vybízí svatý Pavel k bdělosti, neboť naše spása je blízko. My sice nevíme, kdy přijde onen slavný den Ježíšova druhého příchodu, ale naprosto jistě víme, že jednou přijde den našeho odchodu z tohoto světa. A pak uvidíme Ježíše tváří v tvář a proběhne náš osobní soud, na kterém bude rozhodnuto o naší věčné blaženosti v nebeském království – v což doufáme –, nebo o věčném zavržení.

Při pohledu na život Panny Marie (str. 6–7) a její důvěrný vztah s Ježíšem, Božím Synem, a také s Otcem i Duchem Svatým si můžeme pro letošní advent položit jednoduchou otázku: Jaký je můj Bůh či hodnota, k níž napínám všechny své síly? Co dává prioritní smysl mému životu? Je-li pro mne Trojjediný Bůh opravdu Bohem spásy a projevuje-li se tato skutečnost v upřímné touze a snaze naplňovat jeho přikázání a vůli v mém životě, pak jsem na správné cestě a nemusím se obávat ani při občasných „zakopnutích“ druhého Ježíšova příchodu na tento svět, ani svého odchodu z tohoto světa v oka-

mžiku smrti. Veškeré obavy pramení z jediného: z vlastní nedostatečnosti, vědomí vlastní hříšnosti a slabé lítosti nad hříchy, které jsou překážkou věčné spásy. Jak můžeme být vděční za milosrdný očištec, kterým naši duši nejvyšší dobrý Bůh umožňuje očistit se od všech vin, které nebyly očištěny zde na zemi! Neměli bychom však opovážlivě spoléhat na Boží milosrdenství, protože náš hřích může být shledán tak těžkým, že bude smrtelný, a budeme-li se v jeho moci nacházet v okamžiku smrti, hrozí, že ani očištec nám nebude přisouzen. A proto jsme vyzýváni k obrácení, k pokání!

Konečně to je také smyslem osobního prožívání adventu: vzbudit v sobě touhu po Ježíši, s radostí v očištěném srdci ho očekávat, a tedy prohloubit v sobě ducha pokání. (str. 8–9) Nebudme jako ti, kteří se Božím hlasu ve svém srdci uzavřeli a jejichž život sděluje opovržení Božím královstvím! (str. 10–11) Vždyť kdo jednou zakusil ve svém nitru sladkost přítomného Boha, vystavuje se hořkosti v duši, když Boha ze svého nitra vytěsni, aby je zaplnil svými „bohy“. (str. 12–13) Neboť duchovní radost můžeme prožívat za všech okolností svého života, je plodem vnitřního bohatství. Jen ten, kdo znemožní Bohu, aby vstoupil nejen do jeho radostí, ale i do je-

ho bolestí, těžkostí, bojů, utrpení, ba i smrti, přestává Boha požívat a dostává se na cestu, jejíž cíl se miji s nebeským královstvím. Jen pošetilec by chtěl opovrhnout věčnou hostinou v království Boha, který je Láska, Stvořitel, Spasitel.

Zvažme příklady našich předchůdců: Narodil se před 100 lety, před 75 lety byl popraven fašistickou gilotinou – Hans Georg von Heintschel-Heinegg, pocházející ze severních Čech. (str. 11–12) Je příkladem pevnosti víry a důvěrného soužití s Trojjediným Bohem. Jako by zesilujícím se utrpením v něm narůstala sladkost požívání Boha v jeho nitru... Stejně tak i bl. Rafael Chyliński nám dosvědčuje, jak je spásenosné chovat úctu k Eucharistii, k Ježíšovu kříži a k Panně Marii. (str. 4–5) Kolik jen vykonal kajících skutků! A kolikrát pomohl druhým lidem, aniž by se ptal, co za to!

Tyto dvě osobnosti se mohou stát, spolu s Pannou Marií, našimi průvodci letošním adventem. Očekávejme spolu s nimi příchod Ježíše Krista na tento svět a připravme na to svoji duši. Tu bychom měli mít připravenou vždy na možný odchod ze světa a na setkání s Ježíšem při osobním soudu. A vyprošujme si na Bohu posilu pravé duchovní radosti z jeho přítomnosti v našem nitru! Bude-li on vládnout v naší duši, nemusíme se obávat ani Ježíšova příchodu, ani našeho odchodu ze světa. Kéž nás Maria posiluje v našem adventním úsilí!

Daniel Dehner

Editorial

Vstupuješ opět do období, které je nazváno podle Pánova příchodu. Zdá se, že všechno bude opět tak jako dříve. Každý týden si rozsvítíme na adventním věnci další svíci, a až budou hořet všechny čtyři, rozzáří se další jako hvězdy na nebi a budou tu Vánoce. S tím však silně kontrastuje dnešní Pánova řeč. V jeho slovech není ani náznak příslibu, že by po nedlouhé době stupňovaného horečného shonu měly nastat idylické dny radostných překvapení. Varuje nás,

že jeho skutečný příchod bude pro většinu dokonce krutý šok. Je to možné, že tak mluví právě ten, na kterého se těšíme jako na roztomilé děťátko položené v jeslích, tedy ve žlabu, který jinak slouží dobytku? Nemění se tu „radostná zvěst“ na „hrozící zvěst“?

Přijmi Pánova dobře míněná slova jako výzvu, abys k přípravě na jeho příchod přistoupil odpovědněji než dosud. Nespoléhej na to, že postačí dělat to, co dělají všichni: *jíst, pít, ženit se a vdávat, kupovat, prodávat, sázet a stavět*⁽¹⁾. Existuje zřejmě jistý klíč, podle kterého budou lidé nečekaně rozděleni, takže jeden bude přijat a druhý ponechán. Kam bude přijat a kde bude ponechán? Přijetí půjdou na místo záchrany a ostatní budou ponecháni tam, kam *přijde potopa, anebo spadne oheň a síra*⁽²⁾. Chceš to přenechat náhodě, zda budeš přijat, nebo ponechán?

V očekávání radosti nad betlémskou scénou dívej se dál než jen k jesličkám. Měj na paměti, že v nich leží ten, skrze něhož všechno je stvořeno a který pro nás lidi a pro naši spásu sestoupil z nebe proto, aby nám řekl celou pravdu. K ní patří i jeho dnešní nepřijemně znějící slova, která jako by vůbec nezapadala do obecné předvánoční a ještě méně do vánoční nálady. Ale ani kouzlo vánočních svátků tu není k tomu, aby nás ukolébalo do spánku. Kdyby nám totiž nehrozilo to, o čem Pán dnes mluví, nemusel by vůbec sestoupovat z nebe. Z jeho narození si idylu udělali sami lidé. Pro Syna člověka to žádná poezie nebyla. Bůh se tu zřekl sám sebe. Neboť jestliže se při tom jedná o naši spásu, pak se opravdu jedná o všechno.

Vedle „tiché a svaté noci“ existuje také noc temnoty se svými skutky, které se štítí světla: jsou to skutky nespoutaných lidských chtíčů. Nedej se mýlit tím, že dnes už je lidé dokonce ani neskrývají pod pláštěm noci a přímo je oslavují za bílého dne. Ta noc, která zůstává jejich domovem, je hluboká noc ještě hlubší a nejzaslepenější nevědomosti. Svět kolem tebe se záměrně chová tak, aby to vyvolávalo žádosti. Dva tisíce let po Ježíšově prvním příchodu se zdá, jako by jeho krušná pouť i všechno to, co následovalo po jeho narození, bylo téměř marné. Skutky temnoty jsou nebezpečná hra, která nenadále ohrožuje samu existenci lidí.

Chápeš, jaký je nyní čas? Je třeba ještě nějakého dalšího důraznějšího upozornění, že *už nám nastala hodina, kdy je třeba probrat se ze spánku?* Může někdo Pánu vyčítat, když říká zcela po pravdě, že cesta temnoty je cesta, která zcela nevyhnutelně vede do záhuby?

Otec ti neposílá svého Syna proto, aby vyhrožoval, ale aby tě pozval ze tmy ke světlu: *Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě.*⁽³⁾ Přišel, aby tě *povolal ze tmy do svého podivuhodného světla*⁽⁴⁾. Z celého jeho života ti přece musí být zřejmé, jak velice mu záleží na tom, abys *byl přijat*. Chce ti pomáhat svou láskou tak, aby i *v hodinu, kdy se nenaděješ*, našel tě dobře připraveného. Proto přijal na sebe naše lidství a dává se ti z tohoto důvodu zcela k dispozici. Až budou jeho andělé vybírat ty, kteří mají být *přijati*, budou je hledat mezi těmi, kteří se *oblékli v Pána Ježíše Krista*. Jak se chceš do něho obléci, dokud se nerozhodneš radikálně *svléci starého člověka i s jeho skutky*?⁽⁵⁾

To nechť je tedy tvůj prvořadý adventní program. „Svléci“ a pak „obléci“ znamená totéž jako úplnou proměnu, dokonalé obrácení. Odhodlej se k němu, a to nejen kvůli sobě, ale i *kvůli svým bratrům a přátelům*⁽⁶⁾. Nebyla by Pánova výzbroj světla pro tebe i všechny tvé drahé tím nejkrásnějším vánočním obdarováním? Přičiň se, *ať jsou v bezpečí, kdo tě milují!*⁽⁷⁾ Nečekej až na Štědrý den, *zasad' se o radostné a nejcennější překvapení už nyní, vždyť*

Bud'te připraveni!

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

*Syn člověka přijde v hodinu,
kdy se nenadějete.*

Liturgická čtení

1. čtení - Iz 2,1-5

Obsah vidění Izaiáše, syna Amosova, o Judovi a Jeruzalému.

Stane se v posledních dnech: Pevně bude stát hora s Hospodinovým domem na vrcholu hor, vyvýšena nad pahorky. Budou k ní proudit všechny národy, budou k ní putovat četné kmeny a řeknou: „Vzhůru, vystupme na Hospodinovu horu, do domu Jakubova Boha! Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!“ Ze Siónu vyjde nauka, z Jeruzaléma Hospodinovo slovo.

Soudit bude národy, rozsuzovat četné kmeny, že zkují své meče v radlice a svá kopí ve vinařské nože. Nezdvihne již meč národ proti národu, válce se již nebudou učit.

Jakubův dome, vzhůru, choďme v Hospodinově světle!

2. čtení - Řím 13,11-14

Víte, jaký je nyní čas: že vám už nastala hodina, kdy je třeba se probrat ze spánku. Neboť nyní je nám spása blíže než tehdy, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme tedy skutky temnoty a oblečme se do výzbroje

Dokončení na str. 5

naše spása je nám blíže než tehdy, kdy jsme uvěřili. Následuj v tom svého Pána, ptej se ho, jak můžeš i ty udělat všechno pro to, aby tvoji drazí byli vybráni. Ve světle adventního věnce jim vylož s radostnou odvahou, kde budete hledat ten nejkrásnější společný duchovní dar: Bratři, pro milosrdenství Boží, nepřizpůsobujme se už tomuto světu, ale změňme se a obnovme svoje smýšlení!⁽⁸⁾ Odpoutejme se od povrchní přizemní průměrnosti. Obratme svou mysl *vzhůru, vystupme na Pánovu horu. Ať nás naučí svým cestám, choďme po jeho stezkách!* To neznamená, že byste neměli jíst a pít a pracovat na tomto světě, ale *cokoliv budete mluvit nebo konat, budete dělat ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkovat Otci*⁽⁹⁾.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ srov. Lk 17,27-28; ⁽²⁾ srov. Lk 17,29;

⁽³⁾ Jan 8,12; ⁽⁴⁾ srov. 1 Petr 2,9; ⁽⁵⁾ srov. Kol 3,9;

⁽⁶⁾ srov. Ž 122,8; ⁽⁷⁾ srov. Ž 122,7;

⁽⁸⁾ srov. Řím 12,1-2; ⁽⁹⁾ srov. Kol 3,17

Blahoslavený Rafael Chyliński

Chudý lid mu říkal „nás biskup z Lagiewniků“. Milovali ho a on miloval je. Byl by se pro ně rozdal. Viděl v nich Krista. Pro něj chtěl žít, jemu sloužit a nadevše ho milovat. Pro něj skutečně žil, jemu opravdu sloužil, jeho doopravdy nadevše miloval - ve svých chudých. Právem se mu tak dostalo přídomek „blahoslavený“.

Dne 8. ledna 1690 dala Markéta Mariana Chylińska svému chotí Arnoldu Janovi po několika dcerách syna. Při křtu ve farním kostele v Buku dostal chlapec jméno Melichar (Melchior). Když dosáhl patřičného věku, začal z rodné vsi Wysocka docházet do farní školy v Buku. Rodina Chylińských žila obyčejným životem drobné venkovské šlechty, dokud ji nepostihla katastrofa – během zhubné epidemie zemřel v roce 1708 i Arnold Jan a následně byl jejich dvorec přepaden, vyrabován a asi i vypálen. Vdova zůstala bez prostředků.

Nebylo myslitelné, aby své dva syny – Melichara a Stanislava – na studiích na poznaňském kolegiu vedeném jezuitou nadále vydržovala. Pomocnou ruku své sestře podal pomocný kamienecký biskup Stanislav Kierski, díky jehož finančnímu příspěví mohl Melichar kolegium dostudovat. Poté vstoupil na matčinu prosbu (matku k tomu vedly existenční důvody v neutěšeném finančním stavu rodiny) do armády krále Stanislava Leszczyńského, z níž po třech letech služby (po abdikaci tohoto panovníka) odešel s důstojnickou hodností. Hlavní příčinou Melicharovy rezignace na vojenskou kariéru nebyla samotná králova abdikace, nýbrž to, že se mu zajídala neúnosně uvolněná morálka v armádě, kde vojáci mimo jiné slabým spíše škodili, než aby je chránili. Nemenším důvodem byla i skutečnost bratrovražedných bojů mezi přívrženci dvou kandidátů na polský trůn. A pak existoval ještě jeden důvod: měl se svým životem už jasné plány, vzdor přemlouvání příbuzných, aby se oženil.

Psal se rok 1715 a Melichar Chyliński odjel do Krakova, aby ve zdejší klášteře menších bratří sv. Františka požádal o přijetí do řádu. Nešlo o nahodilý krok – jeho zbožná matka měla v obzvláštní úctě sv. Bonaventuru a do ochrany tohoto velkého minority svého syna Melichara svěříla. Svátý Bonaventura si jej tedy, jak vidno, pohlídal...

Melicharovou představou bylo, že se stane pouze bratrem, avšak jeho původ a hlavně dosažené vzdělání přiměly představeného konventu nedbat této jeho představy, ale přijmout ho jako klerika. Dne 4. dubna 1715 obdržel Melichar řeholní

Blahoslavený Rafael Chyliński

jméno Rafael (Rafał), za rok složil první sliby a po zkráceném studiu teologie – což bylo dáno vymřením dobré poloviny řádových otců při oné epidemii v roce 1708 a potřebě je co nejdříve nahradit – přijal v prosinci roku 1717 z rukou biskupa Petra Tarły kněžské svěcení.

Po svém prvním působišti v Radziejově vystřídal postupně kláštery v Pyzdrách, Poznani, Varšavě, Kaliszi, Hnězdně, Warsce. Poté se jeho „domovskou adresou“ staly Lagiewniki u Lodže, kam se po dvouletém mezidobí v Krakově vrátil a zde také již zůstal.

Všude, kde otec Rafael pobýval, se stal hojně vyhledávaným zpovědníkem. Do jeho zpovědnice mířily kroky chudých i šlechty. P. Chyliński dokázal proniknout na dno hříšnickovy duše, takže penitenti od něj odcházeli s jasným poselstvím, jak konkrétně se svým životem naložit, i s předsevzetím, že se radami jasnozřivého zpovědníka budou ve svém životě řídit. Představený časem P. Rafaela pověřil – podle dobového zvyku – i ve-

řejným kázáním při občasných příležitostech. A ač nebyl zrovna rozeným rétořem, stávalo, se že se posluchači při jeho homiliích rozplakali, zvláště když pojednával o Spasitelově utrpení. Působil taktéž jako dvorní kaplan u některých šlechtických rodin, především však svou pozornost upínal k lidem z opačných vrstev společnosti.

Navštěvoval je v jejich chatrných příbytcích, kde jim uděloval svátosti, pokud pro nemoc nemohli do kostela sami přijít, stával se jejich duchovní i morální oporou v životě plném strádání. Jakožto almužník kláštera jim přispíval rovněž materiálně, stejně tak vypomáhal i žebrákům či chudým poutníkům mířícím přes lodžské Lagiewniki do Čenstochové. Byl jakýmsi osobním kaplanem těchto chudých poutníků, věnoval jim spoustu času, hlavně jejich duchovním potřebám – ale také těm hmotným. Podle některých pramenů stálo Rafaelovo až bezhlavé rozdávání všeho možného chudobným za jeho neustálým stěhováním. „*Představuje nebezpečí hladovění pro osazenstvo kláštera,*“ napsal v „doporučení“ jeden z kvardiánů představenému jiného konventu. Nežřidka se totiž stávalo, že P. Rafael „vybilil“ celou klášterní spíž, aby nasýtil hladovějící chudé. Klášterní kroniky však o nějakém hladovění komunit nepojednávají, Boží Prozřetelnost tedy vždy doplnila, co bylo třeba.

Všemožně pomáhat bylo ostatně jeho dobrým zvykem obecně. Tu dal v chladném podzimu potřebnému svou teplou vlněnou košili a sám pak mrzl, tu jinému v zimě půjčil svůj kožich a nezatrpkl, když s ním dotyčný zmizel. Jeho matka mu jednou vyčetla přílišnou důvěřivost, s níž ho může kdekdo napálit – měla přítom pravdu, podobných případů jako s oním kožichem bylo povícero. „*Raději se nechat napálit několika podvodníky než nepomoci opravdu potřebnému,*“ odušil tehdy.

Chudí měli jasno: „*Náš Rafael je pro nás jako biskup, který bdí nad církví. Biskup, který žije v roztrhaném a zalátaném hábitu, s udřenými rukama a s otevře-*

ným a láskyplným srdcem," říkali. Nemohli pochopit, že jim posluhuje zrovna tento šlechtic. Hábit menších bratří pro ně odpovědí nebyl, řeholníků z řad aristokracie znali více, ale pouze tento s nimi jednal jako rovný s rovnými, ba spíše s nimi jednal s úctou jako s někým výše postaveným.

V každém viděl Krista, samozřejmě rovněž v nemocných, takže se během svého pobytu v Krakově nijak nerozpakoval přihlásit se jako dobrovolník k ošetřování osob zasažených epidemií. Dlouhé dny a týdny klečel u jejich lůžek ve špitálech či domácnostech, dlouhé dny a týdny byl připraven vyplnit každé jejich přání, posloužit jim v každé jejich potřebě. Modlil se s nimi, krmil je, hluboko se před nimi skláněje jako před těmi, komu dal Pán účast na svém utrpení.

Došlo to tak daleko, že nemocní si ke svému lůžku volali výhradně otce Rafaela. Dozajista i kvůli jedné příhodě, v níž byl ústřední postavou. Na podzim roku 1733 si ho zavolala umírající slečna Carska-Bartoszewska. Náš minorita jí udělil poslední pomazání, pomodlil se nad ní a na smrt nemocná dívka se zčistajasna uzdravila.

Jiný případ záračného uzdravení osoby, nad kterou už lékaři a různí léčitelé zlomili hůl, se odehrál ve vesnici Koźle. Přivolali ho k malé dívence. Když dorazil, byla už v agonii. „Biskup z Lagiewniků“ ale neklesal na mysl, že všeho nejdříve děvčátko pokrtil a začal se nad ním modlit. Agonie pominula a malá se začala pohybovat, načež propukla v pláč. V dalších dnech se uzdravila docela.

P. Rafael Chyliński proslul též jako exorcista, mnoho lidí vysvobodil z područí zlého ducha. Uzpůsobovalo ho k tomu samotné jeho kněžství, ale také jeho mimořádná zbožnost a úcta k Eucharistii a k Ježíšovu svatému Kříži. Miloval Pannu Marii, k níž choval až synovský vztah. Co se vztahu k nebeskému Otci týče, vystihují ho nejlépe jeho vlastní slova: „*Jak dobrý je náš Pán, jak dobrý. Máme tak dobrého Pána,*“ opakoval s oblibou. „*Milujme ho, neustále ho chvalme, nikdy ho neurážejme.*“

Konal nespočet kajících skutků ke slávě Boží a jako zadostiučinění za hříchy své i jiných lidí (často konal pokání uložené penitentům na dálku společně s nimi), umrtvoval se takřka nepřetržitě, spá-

val například zásadně v nevytápěné cele a pod mnišskou kutnou nosil žinici a železný pás. K sebezapírání připočteme i jeho vleklé potíže s nohou, které mu způsobovaly velké bolesti, takže často kulhal. Poprosil svého představeného, aby nohu nemusel léčit a mohl tak své utrpení spojit s utrpením Beránkovým. Denně se s vědomím vlastní hříšnosti zpovídal a všechn svůj volný čas věnoval modlitbě. Na tu společnou ambity kláštera nechodil, ale rovnou běhával.

Poslední modlitbu pronesl P. Rafael Chyliński, OFMConv., dne 2. prosince 1741. Tři týdny předtím vykonal poslední dobrý skutek, poslední službu nemocnému. V dalších mu zabránila těžká nemoc, která ho připoutala na lůžko. Celé ty tři týdny dával svému okolí příklad ve snášení utrpení, v předvečer svého skonu pak požádal o zaopatření svatými svátostmi.

Ještě pomalu neuvadly květiny na jeho hrobě a už přibývaly nové od davu poutníků, přesvědčených už za života „biskupa z Lagiewniků“ o jeho svatosti. Jejich mínění dotvrzovaly četné zázraky, což mělo za následek zahájení beatifikačního procesu bohabojného menšího bratra. Troji zábor Polska třemi evropskými mocnostmi zdárně zahájený proces na dvě a půl století pozastavil. Dokončen byl až Rafaelovým rodákem, Janem Pavlem II., jenž tohoto minoritského kněze prohlásil za blahoslaveného 9. června 1991 ve Varšavě. „*Jeho život je protestem a morální očis-*

tu. Možná více morální očistou - za to vše, čím bylo tehdy Polsko zničeno.“

Blahoslavený Rafael Chyliński přinášel Polsku i jeho obyvatelům jen dobré, a to i po smrti. Na přelomu ledna a února roku 1845 se stala tato událost:

V tuším mrazu zaklepal na dveře domku vdovy se čtyřmi dětmi řeholník v záplatovaném hábitu. Vdova mu nabídla trochu toho jídla, co měla, a omluvila se, že mu nemůže dát almužnu pro chudé, jelikož sama nic nemá. Řeholník opáčil, že se nic neděje. Za několik týdnů se před jejími dveřmi objevil znovu, tentokrát s vozem vrchovatě naloženým jídlem. Přijal pozvání do domu, poseděl, pojedl a pak se rozloučil.

Když opadly sněhy, vyrazila vdova do Lagiewniků, aby onomu štedrému řeholníkovi ještě jednou poděkovala za pomoc, díky níž mohla s dětmi přečkat zimu. Snažila se mezi přítomnými bratry najít svého dobrodince, leč marně. „*Nikdo takový tu nežije,*“ odušil sakristián, když mu ho popsala. Náhle spatřila obrázek P. Rafaela. „*To je on, to on u mne byl!*“ vyhrkla radostně. „*To těžko, ten už nežije,*“ opáčil sakristián. „*Jak to, vždyť byl u mne, propálil si hábit uhlikem z našeho ohně,*“ připomněla si žena nešťastný incident, jehož byla původkyní.

Sakristián si pomyslel své a vdovu pustil. Za nějaký čas bratři otevřeli Rafaelovu rakev. „Nevěřící Tomáš“ ke svému úžasu spatřil, že v hábitu dávno mrtvého spolubratra je vypálená díra...

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

světla. Veďme počestný život jako ve dne; ne v hodováních a pitkách, ne v necudnostech a prostopášnostech, ne ve sváru a závisti. Ale oblečte se v Pána Ježíše Krista a nepečujte o tělo tak, že by to vyvolávalo žádosti.

Evangelium - Mt 24,37-44

Ježíš řekl svým učedníkům: „Až přijde Syn člověka, bude to právě tak jako v době Noemově: Jako totiž v době před potopou lidé jedli a pili, ženili se a vdávali až do dne, kdy Noe vstoupil do archy, a nic netušili, až přišla po-

topa a všechny zachvátila, právě tak to bude, až přijde Syn člověka.

Tehdy budou dva na poli: jeden z nich bude vzat, druhý ponechán; dvě budou mlít na obilném mlýnku: jedna bude vzata, druhá ponechána.

Bděte tedy, protože nevíte, který den váš Pán přijde. Uvažte tohle: Kdyby hospodář věděl, v kterou noční dobu přijde zloděj, jistě by byl vzhůru a nedovolil by mu prokopat se do domu. Proto i vy buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete.“

Sto růží Panny Marie pro rozjímání (6)

21. KŘESŤANSKÉ POVOLÁNÍ

Jsme s naší přirozenou bytostí jako *prázdny plát*, na kterém musí být vy-malován obraz Ježíše Krista. Jediným velkým povoláním člověka je podle *Gaudium et spes* (19) křesťan: „Zvlášť významně je důstojnost člověka založena v jeho povolání ke společenství s Bohem. K rozho-voru s Bohem je člověk zván již od svého vzniku.“

Svatý Pavel říká, že věci jsou pro člo-věka, člověk pro Krista a Kristus pro Bo-ha. Každý člověk byl povolán k nadpři-rozenému životu, být Božím dítětem pro Krista a v Kristu, v konečném důsledku rozmnožit obraz Ježíše.

Odpověď člověka na toto volání. Člověk je povolán ve svém životě rozmnožovat živý obraz Ježíše, *dokonalého muže*. Jak? Přízpůsobením své existence životu Je-žíše Krista, jehož evangelium nám dalo základní rysy a výběr těch dílčích nadá-ní nebo těch stavů a způsobů života, kte-ré nejlépe slouží křesťanskému povolání, tj. reprodukci Ježíšova obrazu.

Křesťanské povolání v Marii. Vrchol lid-ských tvorů, kterým je Maria, byl připra-ven se vši pečlivostí, něhou a všemocnou Boží mocí *být křesťanem*. Ona je první, dokonalá křesťanka, která počala Kris-ta dříve ve své mysli než ve svém lůně. Pravdou bytí jejího života byl vždy Kris-tus. Jak dokonalý byl v jejím nitru, tak byl vykreslen v jejím srdci. O tom všem by se dalo hovořit tisíckrát podivuhodně-ji, ale raději to nechme na rozjímání kaž-dého jednotlivce...

PUZZLE BETLÉMA, 260 – 2028 dílků.

Cena 180–500 Kč. **Objednávky:** Římskokatolická farnost Třebíč-město, Martinské nám. 20, 674 01 Třebíč • trecibmartin@volny.cz • tel.: 728 133 220. Více na www.trecibmartin.cz.

Křesťanská Mariina odpověď. Jestliže mohl svatý Pavel říci „pro mne je živo-tem Kristus“ (srov. Flp 1,21), co mohla říci Maria? Ve skutečnosti Mariina odpo-ověď na křesťanské povolání byla od její-ho vtělení „ano“: toto „ano“ bylo dáno s menšími výhradami a během života bylo prožíváno s nejintenzivnější plností. Ny-ní Maria žije toto „ano“ s láskou ke Kris-tu a ke všem bytostem ve slavné a nepo-satelné plnosti nebes.

22. PANNA MARIA A POVOLÁNÍ K BOŽÍMU MATEŘSTVÍ

Panna Maria byla stvořena jako *by-tost* (jako matka) a jako křesťanka ve své hlavní křesťanské úloze, ve svém *bož-ském mateřství*.

Celý Mariin život se točil kolem Kris-ta; ona byla tak ponořena do Ježíšova života, že můžeme říci nejen to, že lid-ský a tělesný život jejího Syna byl stvo-řen z ní a z Ducha Svatého, ale také du-chovní rozpoložení v mnoha dimenzích Ježíšova života bylo kopii a odrazem du-chovního života jeho Matky. Ježíš se od ní tolik naučil!

Po celý svůj život byla Maria, Matka Ježíšova, také žákyní. Maria slyšela Ježí-še natolik, že nikdo jiný než ona nemohl uslyšet tlukot jeho srdce.

Naučte se od Ježíše, že rodina je vel-mi důležitá, ale že rodina není to hlavní: „Ale proč jste mě hledali? Což jste nevě-děli, že mám být v domě svého Otce?“ (Lk 2,49) „Kdo je má matka a kdo jsou moji bratři... Snad ti, kteří naplňují vů-li mého Otce?“ (srov. Mt 12,48–50) Na-učila se [Maria] tisíc dalších věcí, které

vždy uchovávala ve svém srdci a s nesmír-nou přičinlivostí je plnila ve svém životě.

Maria plnila své povolání tak dobře, že se stala:

- ideální ženou po všechna staletí,
- vysněnou představou každého věří-ciho křesťana,
- opravdovou nadějí pro hříšné lid-stvo,
- královnou všeho tvorstva,
- nejdokonalejším příkladem toho, čím je Bůh ve své lásce,
- matkou dětí, starých a mladých, uvězněných, ztroskotaných, raně-ných a trpících lidí všech věkových skupin...

Jaké obrovské moře sladkosti a mi-losrdenství! Žádám tě a ptám se tě, ja-ko své Přimlůvkyně, jako své Paní, jako své Sestry a Matky, jako své nejspoleh-livější Lásky:

*Co bych byl bez tebe,
má Královno?
Ze mne bez tebe,
co by to bylo?⁽¹⁾*

23. PŘEDSTAVENÍ

Povolání a profese. Profese, obor, je ně-co velmi určitého: být lékařem, baletkou, policistou. Profese může být v rámci obo-rů variabilní a dočasná. Tolikrát měníme svou profesi! Povolání je, na druhou stra-nu, něco stálejšího, něco více osobního. Vzniká v závislosti na hodnotě nebo na řadě hodnot (hodnota je něco, co pova-žují za dobré pro sebe), které představu-ji cíl, jehož je třeba dosáhnout. Tento cíl (nebo hodnota) je vymezován a vše ostat-ní uskutečňováno. A v závislosti na této

Nabízíme **kalendář na rok 2020 POUTNÍ MÍSTO ŘÍMOV**,

které ve spolupráci s novou duchovní správou v Římově (Kněžské bratrstvo sv. Petra) vydala Ma-tice Římovská. Jedná se o stolní týdenní kalendář, obrázek je barevný, menší, aby bylo dost mís-ta na poznámky a kalendárium. Papír není křídový, ale obyčejný, tenčí, dá se na něj psát tužkou i propiskou. Podrobný popis s náhledem najdete na <http://fssp.cz/kalendar-poutniho-mista-ri-mov-na-rok-2020>.

Kalendář je unikátní tím, že **obsahuje kalendárium pro obě formy římského ritu**, kalendárium zpracoval P. Jakob Zentner, FSSP. Kalendář byl vydán v omezeném nákladu 1 000 ks. Doporuče-ný dar je 75 Kč za jeden výtisk na účet Matice. Kalendář lze objednat na e-mailu MaticeRimovska-rimov-u-cb@seznam.cz nebo na tel. čísle 723 371 657 (jen SMS s počtem kusů a adresou).

hodnotě jsem uvedl do pohybu vše, co jsem a co mám. Proto říkáme: žijeme pro své podnikání, žijeme pro své děti, žijeme pro chudé, žijí pro jízdní kolo (cyklista). Povolání (které je téměř vždy specifikováno v povolání nebo stavu života) je to, co dává jednotu a význam celému životu, polarizuje jej a označuje jedním směrem. Pokud chcete mít soudržnost života, vše je přijímáno nebo odmítáno, nakolik jde stejným směrem jako životní projekt (povolání nebo profese).

Jaký je můj Bůh nebo hodnota, kolem níž jsem svůj život uvedl do pohybu v určitém povolání, oboru, stavu (celibát, manželství, život zasvěcený, oddaný třetímu světu...)?

Můj Bůh nebo moje oblíbená hodnota je to, co jsem umístil nad všechno ostatní. Je to cíl, kvůli němuž buduji existenci. Pokud stavím svůj život na penězích, potěšení, slávě, vášni, svém chlapci nebo své dívce..., žijí pro hodnoty nebo malé bohy s nohama od bláta.

Pokud buduji život v závislosti na Ježíši (v misiích, ve třetím světě, podílející se na nesčetných zkušenostech lásky s nejhudšími a vyděděnými, při vytváření mého domova s křesťanskou rodinou atd.), tak jsem vybral nejvyšší hodnotu a můj Bůh je Bůh s velkým písmenem.

Maria měla jedinečné povolání a profesi. Maria vedla celý svůj život v závislosti na Ježíši a žila své božské mateřství s úplným nasazením a absolutním odevzdáním, což bylo jejím jedinečným povoláním. Ježíš byl jedinou hodnotou, která udávala směr celé její existenci.

A vy, chcete-li vstoupit do tohoto božského projektu, který pro vás Bůh má, musíte žít jako křesťan a celý svůj život a všechny své projekty obrátit k Ježíši a Marii, věrnému odlesku Ježíše.

24. MARIIN SOUHLAS A JEJÍ DUCHOVNÍ TVÁŘ

Když anděl pozdraví Pannu Marii jako „plnou milosti“, žádá o souhlas s vtělením Slova v jejím lůně. Ona odpovídá „ano“.

„Ano“ je výrazem dostupnosti, která udržovala celý její život otevřený nejkrásnější Boží službě a jeho plánům spásy. „Ano“, ve kterém celou svou bytost odevzdala osobě a poslání svého Syna.

Rok 2020 bude Rokem Bible

Katolická biblická federace vyhlásila **Rok Bible**, který se začíná slavit o první neděli adventní **1. prosince 2019** a potrvá až do památky svatého Jeronýma **30. září 2020**.

V roce 2019 slaví Katolická biblická federace 50 let od svého založení a v příštím roce si připomeneme 1600. výročí od úmrtí svatého Jeronýma, který přeložil Bibli do jazyka obyčejných

lidí a učinil tak psané Boží slovo dosažitelným pro všechny. Jeho horlivost týkající se dostupnosti Písma lidem vychází z jeho přesvědčení, že „neznalost Písma je neznalostí Krista“.

Rok Bible má vést k novému zdůraznění skutečnosti, že Boží slovo je středem života Církve.

-red-

„A tak se Maria, dcera Adamova,“ říká II. vatikánský koncil, „souhlasící s Božím slovem a bez jakékoli zábrany hříchu, zasvětila cele jako služebnice Páně osobě a dílu svého syna a pod ním a s ním – z milosti všemohoucího Boha – sloužila tajemství vykoupení.“ (LG 56)

Bůh potřeboval někoho, aby mu uvěřil a byl ho poslušný a odevzdal se jeho plánům spásy, a to se splnilo v Marii. „Tady mě máš,“ řekla Pánu, „jsem celá tvoje a neodvolatelná služebnice.“ Pokorně se zaslíbila celou svou existencí pro misi, ve které byla vždy věrná, zcela odevzdaná a štědrá. A uskutečnila to v několika událostech svého života:

- spěchala, aby sloužila své sestřenici svaté Alžbětě, což byl důvod k velké radosti;
- věnovala se celou svou péčí malému Ježíši v letech jeho dětství;
- včasně a diskrétně se modlila na svatbě v Káně, takže Ježíš udělil milost těm, kteří začali věřit v Krista skrze jeho zásah;
- setrvala po boku Krista po celý život i ve smrti.

Aby ji připravil pro tuto službu, Bůh ji osvobodil od dědičného hříchu a naplnil ji milostí od prvního okamžiku jejího početí.

Maria se neoddala ničemu ani nikomu jinému než Ježíšovi, a proto byla naprosto svobodná, aby pochopila milosrdné svolení Boha a požadavky Boží lásky, na které se připravila, aby odpovídala všem lidským požadavkům.

Je váš život „ano“ Bohu? Zeptejte se Pána Mariiným prostřednictvím na tento postoj pokorné služby, který se mu tolik líbí.

(Pokračování)

Zdroj: Clemente Arranz Enjuto: *Cien rostros de María para la contemplación.* San Pablo, Madrid 1998.

Přeložila -hk- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

(1) Cristóbal DE CABRERA *Rosarium B. Benedictaque et almae Deigenitricis Mariae. Srov. Poetas religiosos del siglo XVI*, Macias y García, La Coruña 1890, 45.

Advent a jeho liturgie

Úryvky z knihy *Připravte cestu Pánu*

Čekání na Vykupitele ve starozákonním období

Bůh v dějinách lidstva uskutečňuje zřejmý pohyb spásy. Dal člověku po jeho pádu příslib, že mu pošle Zachránce. Lidstvo asi čtyři tisíce let očekávalo příchod Vykupitele, jenž byl přísliben Adamovi, Evě i patriarchům. Starozákonnímu Božímu lidu posílal proroky, kteří předpověděli konkrétní okolnosti příchodu, života, působení a smrti tohoto Zachránce. Bůh splnil svůj slib v Ježíši Kristu. Už doba těsně před Ježíšovým narozením byla plná mesiášského očekávání.

Advent v životě Církve

Ježíš založil na tomto světě dílo spásy – Církev, která prodělává svůj růst v dějinách. V rámci dějinného vývoje vznikla tradice Církve, která se snaží žít životem svého Zakladatele. K této tradici také patří zpřítomňování očekávání Ježíše a jeho příchodu, jež nachází své vyjádření v adventu.

Slovo „advent“ pochází z latinského „adventus“ a znamená „příchod“. Advent podle prastaré křesťanské tradice představuje trojí příchod Vykupitele: příchod Ježíše Krista v lidském těle, příchod Ježíše Krista do našich srdcí v současnosti, příchod Ježíše Krista jako soudce na konci světa.

Čtyři týdny adventního období mají připomínat čtyři tisíciletí očekávání Vykupitelova příchodu v lidském těle. Advent zpřítomňuje touhy starodávných patriarchů, praotců, kteří jenom tušili a očekávali toto tajemství. Představuje rovněž očekávání proroků, kteří předem zvěstovali, že Spasitel v plnosti času přijde na svět z čisté Panny. Proto jsou adventní mešní modlitby přeplněné vzdycháním a toužením, jímž starozákonní lidstvo dychtilo po Vykupiteli.

Advent je obdobím přípravy na příchod Ježíše Krista na svět, který slavíme o Vánocích. Církev si tehdy připomíná tajemství Ježíšova vtělení a narození. Advent je přípravou na vánoční svátky, během nichž se má Ježíš plně zrodit v našich srdcích.

Advent připomíná také druhý slavný Kristův příchod na konci světa. Život a dějiny lidstva, stejně jako příběh každého člověka, jsou přípravou na tento příchod. Horlivá duchovní příprava na Vánoce vytváří předpoklady pro slavení věčných Vánoc a je zárukou osobního spasitelného setkání s Kristem na konci života i na konci světa.

Advent v osobním životě

Církev ze své živé tradice předkládá každému svému členovi adventní program. Úlohou věřícího je zaujmout stanovisko k tomuto programu. Pokud se rozhodne, že se do něj zapojí, potom pro něj advent bude znamenat přípravu na oslavu Ježíšova narození o Vánocích. Stane se přípravou na příchod Ježíše Krista, který se chce duchovním způsobem v něm plně zrodit svou láskou, dobrotou, pokojem, radostí... Advent se také stane součástí jeho přípravy na setkání s Ježíšem na konci života i na konci tohoto světa.

Osobní advent by měl splňovat dvě podmínky:

1. *Vzbudit v sobě touhu po Ježíšovi a s radostí ho očekávat.* Tato touha po Ježíšovi najde konkrétní vyjádření zahlobáním se do adventních textů Písma svatého, v častější a pozornější účasti na mši svaté, v ranním, poledním i večerním soustředění při modlitbě Anděl Páně, v němž se člověk nechá oslovit Marií jako svým vzorem a orodovnicí.

2. *Prohloubit v sobě ducha pokání.* V tomto duchu vykonat svatou zpověď. A v duchu pokání, čili lítosti nad svým odklonem od Ježíšova evangelia kvůli vlastní nedbalosti a lenivosti, začít důsledně uplatňovat sebeovládání a sebezápor v osobním i společenském životě. Nabízí se mnoho příležitostí, například hned po probuzení vstát, najít si čas na rozjímání adventních úvah, večer chodit včas spát, snášet bez stěžování zimu, teplo, výkyvy počasí, trpělivě čekat, trpělivě snášet všechno, co Bůh dopustí, povinnosti povolání vykonávat se zvýšenou horlivostí,

zřít se něčeho příjemného, nepředávat novinky rychle dál, přemáhat zvědavost, nebýt zádumčivý a nespokojený. Tak se advent stane časem očekávání a přípravy na plné duchovní zrození Ježíše v lidských srdcích.

Charakter adventní liturgie

Adventní liturgie má charakter pokání i radostného očekávání. Proto se mše v adventním období slouží ve fialovém rouchu, vynechává se oslavná píseň *Gloria (Sláva Bohu na výsostech)* a čtení povzbuzují k pokání a k obrácení. Slouží se zvláštní mše ke cti Panny Marie, takzvané *roráty*.

Radost je speciálně zvýrazněná o 3. adventní neděli, kdy se mše svatá slouží v barvě růžové. Tím se vyjadřuje radost z blížícího se svátku Narození Páně.

Zvláště radostný charakter má období od 17. do 24. prosince.

* * *

ČTVRTEK

1. ADVENTNÍHO TÝDNE

- *Chvalozpěv Pánu za záchranu*
(Iz 26,1-6)
- *Pravý učedník. Podobenství o dvou stavitelích*
(Mt 7,21.24-27)

Chvalozpěv starozákonního proroka vyjadřuje vděčnost zachráněných. Oslavuje Pánovu věrnost a sílu. Původně jej asi zpívali zajatci, kteří se vrátili z Babylonu. Výraz *v onen den* upozorňuje na Boží zásah v poslední době.

Záchranou pro ty, kteří zůstali Bohu věrni, bude mocné město Jeruzalém. Sám Pán ho obnoví a ochrání. Brány tohoto města se mají otevřít všem, kdo zachovali Bohu věrnost a stálého ducha. Pán věrné odmění pokojem, neboť v něj doufali. Plně se tento příslib uskuteční až v nebeském Jeruzalémě.

Chvalozpěv vybízí k zaměření veškeré naděje na Pána, neboť on je jako pevná skála, kterou nikdo nepohne. Člověk se zachrání pouze tehdy, když se bude této skály držet.

Chvalozpěv přirovnává pyšné nepřátele k dobytému a zničenému městu. Pán je ponížil, protože se nespolehali na ně-

ho, ale na sebe, na vlastní schopnosti, zbraně, opevnění, bůžky. Nad sebevdomé násilníky povýšil bohabojné ubožáky, kteří budou šlapat po zříceninách bezbožného města.

Evangelium představuje nového Zachránce – Ježíše. Víru v jeho povýšení vyjadřuje oslovení *Pane*. Vyznání Ježíše slovem však bude účinné pouze tehdy, když se bude shodovat i se skutky. Proto Ježíš říká: *Ne každý, kdo mi říká Pane, Pane, vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce.*

Ježíš vypráví svým učedníkům podobnoství o dvou stavitelích. Stavba jejich domu závisí na základech. Je-li dům postavený na skále, prudký déšť ho nestrhne. Pokud stojí dům na písku, při vichřici se zřítí.

Moudrý muž staví dům svého života na skále, jíž je Bůh. Nejen že Ježíšova slova poslouchá, ale také je uskuteč-

ňuje. Když se přížene životní vichřice, nezhroutí se.

Pošetilý muž staví dům svého života na písku. Slyší sice Ježíšova slova, ale neuskutečňuje je. Až přijde životní vichřice, zhroutí se. Z jeho plánů zůstanou jen trosky.

Kterému z těchto dvou mužů se chceme podobat? Na jakých základech stavíme dům svého života?

Uprostřed nabídek dnešního světa k nám přichází Ježíš. *Požehnaný, který přichází ve jménu Páně.* On nám přináší záchranu. Pokud dokážeme jeho slova proměňovat ve skutky.

Z knihy Milan Hromník SJ:

Připravte cestu Pánu.

Ze slovenštiny přeložila Věra Všetickáová.

*Vydala Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Olomouc 2010. Str. 5–7, 23–24.*

MCM
KNIHOVNIČKA

*Lze zakoupit v prodejnách MCM
či objednat u zásilkové služby –
kontakt na poslední straně Světla.
Anotace knihy byla otištěna
v 45. čísle Světla na str. 16.*

*Brož., 120x190 mm, 88 stran,
cena pro čtenáře Světla
do konce roku 2019 je 20 Kč
(původní cena 119 Kč)*

Nenarodili jsme se k smrti, nýbrž ke vzkříšení

– dokončení homilie papeže Františka ze str. 2

Ježíšův výrok je zarážející: *kdo ke mně přijde, toho jistě neodmítnu.* Jako by naznačoval, že křesťan, který k němu nepříjde, bude odmítnut. Pro toho, kdo věří, neexistuje prostřednost. Nelze být s Ježíšem a kroužit kolem sebe. Život s Ježíšem je vycházení k němu.

Celý život je vycházení: z matčina lůna se vychází na svět, z dětství se vstupuje do dospívání, z adolescentního věku do dospělosti a tak dále, až k vyjití z tohoto světa. Dnes, kdy se modlíme za naše bratry kardinály a biskupy, kteří vyšli z tohoto života vstříc Vzkříšenému, nesmíme zapomenout na vycházení, které je nejdůležitější a nejobtížnější a dává smysl všemu ostatnímu, totiž vyjití ze sebe samých. Jedině vyjdeme-li ze sebe, otevíráme dveře vedoucí k Pánu. Prosme o tuto milost: „Pane, denně toužím jít po cestách s ostatními k Tobě. Pomoz mi, abych vyšel ze sebe a šel v ústřety Tobě, který jsi život.“

Druhou myšlenku týkající se vzkříšení bych rád přejal z prvního čtení, ze šlechtného gesta Judy Makabejského vůči mrtvým. Když je konal – je psáno – že „myslel na nádhernou odměnu, která je uchována těm, kdo zesnou ve *zbožnos-*

ti“ (2 Mak 12,45). Zbožné myšlenky tedy plodí nádhernou odměnu. Zbožnost ve vztahu k druhým otevírá brány věčnosti. Skloněním se k potřebným službou vzniká předsíň ráje. Pokud totiž, jak říká sv. Pavel, „lásky nikdy nepřestává“ (1 Kor 13,8), pak právě ona je mostem spojujícím zemi s nebem. Můžeme se tedy ptát, zda po tomto mostě jdeme: Nechám se dojmout situací někoho, kdo je v nouzi? Umím plakat pro někoho, kdo trpí? Modlím se za ty, na které nikdo nemyslí? Pomáhám někomu, kdo mi to nemůže oplatit? To není prostoduchost, není to laciná láska. Jsou to otázky života, otázky vzkříšení.

A nakonec třetí podnět ke vzkříšení. Vezmu jej z *Duchovních cvičení*, kde svatý Ignác vybízí, abychom si před důležitým rozhodnutím představili, že na konci dní staneme tváří v tvář Bohu. Jsme neodkladně povoláni tam stanout. Je to cíl všech. Každé životní rozhodnutí přijaté z této perspektivy je proto nasměřováno dobře, neboť přibližuje ke vzkříšení, jež je smyslem a účelem života. Jako je start určen cílem a setba posouzena sklizní, tak je život dobře posouzen svým

koncem, svým účelem. Svatý Ignác píše: „Když uvážím, jak mi bude o soudném dni, mám přemýšlet o tom, jak bych se v té chvíli vzhledem k nynější věci chtěl rozhodnout. A pravidlo, které potom budu chtít, abych zachoval, zachovat nyní.“ (*Duchovní cvičení*, 187) Může to být užitečné cvičení, abychom se na skutečnost dívali Pánovým a nejenom svými – očima, dívali se do budoucnosti, ke vzkříšení a nejenom na dnešek, který pomíjí, a uskutečňovali rozhodnutí, která mají přichuť věčnosti, chuť lásky.

Vycházím každý den ze sebe k Pánu? Mám zbožné myšlenky a skutky ve vztahu k těm, co jsou v nouzi? Přijímám rozhodnutí tváří v tvář Bohu? Nechme se vyprovokovat alespoň těmito třemi podněty. Budeme ve větším souladu s Ježíšovou touhou z evangelia: neztratit nikoho z těch, které mu Otec dal (srov. Jan 6,39). Uprostřed mnoha hlasů světa, které zamlčují smysl života, sladme se s vůlí Ježíše, který vstal z mrtvých a žije. Čiňme z dneška, který žijeme, úsvit vzkříšení.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Mnoho lidí opovrhne skutečným nebem

Velmi bohatý farizej pozval Pána Ježíše na hostinu. Ježíš to pozvání přijal. Určitě ne proto, že se tam chtěl najíst a napít, ale proto, že on využíval každou příležitost k tomu, aby nás poučil. Tedy i na této hostině nás chce poučit. Proto si všimějme, co nám říká, aby to nebylo pro nás zbytečné.

Na hostině se nezúčastnili jen Pán Ježíš se svými učedníky, ale byli zde také sousedé, příbuzní a známí hostitele. Ježíš je nejprve pozoroval, jak přicházeli a vybírali si místa. Každý z nich se snažil mít co nejlepší místo, být co nejbližší k čelu stolu, čili k prvnímu místu.

Když to Ježíš viděl, promluvil k nim takto: „Když tě někdo pozve na svatební hostinu, neulehej na přední lehátko, aby se nestalo, že tvůj hostitel pozval někoho důstojnějšího, než jsi ty, a aby ten, kdo pozval tebe i jeho, nepřišel a neřekl ti: »Postup mu místo.« A tehdy bys musel celý zahanbený jít zaujmout poslední místo. Naopak, když tě pozvou, jdi a zaujmi až poslední místo, aby ti po svém příchodu ten, kdo tě pozval, řekl: »Příteli, postup výše.« Tehdy budeš poctěn přede všemi ostatními hosty. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“ (Lk 14,8–11)

Co by nám dnes asi Ježíš řekl v naší řeči? Myslím, že by k nám promluvil asi takto: Nemějte touhu po význačných místech, nešplhejte se na ně. Ta místa jsou dnes velmi drahá a příliš křehká. Často se musí za ně platit zapřením svého přesvědčení, pokřivením svého charakteru. Jejich křehkost je tak velká, že dokáže i překvapit. Dnes to místo ještě máš a již zítra je ztratíš, protože mnozí na ně přímo cíhají. Buďme spokojeni s těmi méně čestnými místy, neboť i když jsou méně vychvalována, jsou mnohem jistější a bezpečnější. Zde se nedá nic ztratit, tady se může jen získat. Asi toto by nám poradil.

Potom se Ježíš podíval okolo stolů, a když viděl samou smetanou, řekl hostiteli: „Když pořádáš oběd nebo večeři, nezvi své přátele, ani své bratry, ani své příbuzné, ani bohaté sousedy, aby tě oni také nepozvali, a nedostalo se ti tak odplaty. Když však pořádáš hostinu, pozvi chudé, zmračené, chromé, slepé; pak budeš bla-

hoslavený, protože ti nemají čím oplatit! Neboť tohle ti bude oplaceno při vzkříšení spravedlivých.“ (Lk 14,12–14)

Jak by to teď nám Pán řekl v naší řeči? Myslím, že asi takto: Pokud uděláte něco dobrého, nemějte potom touhu, aby vás lidé viděli a chválili. Protože z lidské chvály nic nemáte, za ni si nic nekoupíte. K tomu je ještě častokrát také falešná, neupřímná. Ústy vás chválí, ale jejich srdce přímo puká závistí a nepřejícností. Podaří-li se ti udělat něco dobrého, tak to dělej tak, aby tvoje levá ruka nevěděla, co dělá tvoje ruka pravá. Dobré věci dělejte, ale dělejte je zcela skrytě. Nemusíte se bát, že to, co uděláte ve skrytosti, zůstane bez odměny. Bůh vidí i ty nejtajnější věci a on vám všechno odplatí, a to ne ledačjakým způsobem, nýbrž tou největší odměnou – nebem.

Tu jeden ze spolustolovníků zareagoval na slova Pána Ježíše a řekl: „Blahoslavený, kdo se účastní hostiny v Božím království!“ (Lk 14,15) Mnozí Židé si asi představovali nebe jako nádhernou a bohatou hostinu. Pán Ježíš na onu připomínku navázal a začal přítomným vyprávět o nebi. Mluvil podle jejich představ: „Jeden člověk pořádal velkou večeři a pozval na ni mnoho lidí. V hodinu večeře poslal svého služebníka, aby pozvaným řekl: »Přijďte, nyní je vše připraveno.« A jako by se domluvili, všichni se začali vymlouvat.“ (Lk 14,16–18) Čili Pán nám řekl, že Bůh nás všechny zve do nebe, a pokud tam někdo nepřejde, tak to jenom proto, že Boží pozvání nepřijal, jednoduše nebem opovrhl a pak se vymlouvá na kdeco: na pole, na voly a na jiné věci. Ale toto všechno jsou pouze výmluvy. Skutečnost je zcela jiná. Tomu, kdo se vymlouvá, vůbec nezáleží na tom skutečném a pravém nebi. Chce si vybudovat nebe zde na tomto světě. Pak jsme svědky toho, jak se lidé shánějí po majetku, po přepychu, po vyznamenáních, po titulech a podobně. Toto všechno dělají v domněni, že čím více budou mít z těchto věcí, tím budou šťastnější. Potom, když věci skutečně již vlastní, starají se o ně tak, že se stávají jejich otroky. Být otrokem, to není nebe. Oni si místo nebe vybudovali peklo. Často nejen pro sebe, ale i pro své nejbližší, pro svoji rodinu.

V jedné naší vesnici jistý člověk po svých rodičích zdědil slušný majetek, byl jedináčkem. S tím svým majetkem však ještě nebyl spokojený. Různými intrikami jej stále rozšiřoval. Naprosto jasně si uvědomoval, že je největším sedlákem ve vesnici. Tak se choval i k jiným a dal jim to často pocítit. Pro poctivě pracující, ale chudší měl pouze výraz „ty žebráku“. Na svých polích těžce pracoval, ba přímo otročil. S ním otročila manželka i jejich děti. Práce bylo tolik, že ani nebyl čas se najíst. Pracovalo se od noci do noci, ba nebylo kdy si ani odpočinout. V neděli se manželka s dětmi sotva vykradla na mši svatou. Otcí ji již vůbec nebylo třeba. Po obědě se muselo dohnat to, co se zameškalo do oběda. Manželka s dětmi musela hrabat a sušit seno, zatímco on kosil.

Jak toto všechno skončilo? Manželka, velmi hodná žena a velká trpitelka u něho, zemřela předčasně. Děti jen co se postavily na vlastní nohy, hned se rozutekly. Otec neměl k nim nikdy vztah, tak ani ony ten vztah neměly k otcí. Zůstal sám na velkém majetku, který pomalu, ale jistě chátral, protože nebylo pracovních sil. On rovněž ztrácel sílu a zdraví. Pak zanechal všechna svoje pole a bydlel v domečku, který byl na spadnutí. Je to jeho hospodářství, avšak jemu vždy záleželo na práci a vůbec ho nezajímalo, v jakém prostředí bydlí jeho rodina. Jeho údy byly pokřivené jednak od práce a jednak od revmatu. Chodil o dvou holích. Byl velmi rád, když se některá sousedka nad ním smílovala a přinesla mu trochu polévky. Pokud bychom měli použít termín „žebrák“, kterým tak často oslovoval čestné lidi, tak dnes bychom museli říci, že největším žebrákem v té vesnici byl on.

Také on skutečným nebem opovrhl. Chtěl si vybudovat nebe tady na zemi ze svého majetku. Ve skutečnosti si vybudoval peklo, a to nejen pro sebe, ale i pro svoji hodnou manželku a pro své děti. Nejhorší na tom je, že takovýto člověk je zcela zaslepený, že nezpozoruje, do jaké záhuby se žene, do jaké záhuby vede celou svoji rodinu.

Všichni jsme povoláni do nebe. Ale do nebe přijde jen ten, kdo tam chce přijít. Dveře do nebe nám otevřel sám Ježíš

Kristus, a to svoji smrtí na kříži. Nyní se od nás žádají určité věci, protože cesta do nebe je úzká a těžká. Od nás se žádá, abychom na prvním místě vždy pamatovali na svoji duši. Každý den jí věnovali aspoň trochu času. Přes den a zvláště ráno a večer abychom se modlili. Bez modlitby duše musí zahynout, tak jako rostlinka bez vláhy. Duše bez modlitby musí duchovně zemřít tak, jako umírá tělo, když přestane dýchat, protože modlitba je dýchání duše. Ten, kdo si nenajde ani v neděli čas na mši

svatou, ten pohrdá nebem, ten nemůže říci, že mu na nebi záleží. Chceme-li přijít do nebe, do něhož jsme všichni pozváni, musíme žít podle evangelia Ježíše Krista. Ale abychom mohli podle něho žít, musíme je nejprve poznat, musíme je často číst. Pán Bůh nás všechny stvořil pro nebe, pro věčné štěstí. Když jsme si dveře do nebe zavřeli svými hříchy, Pán Ježíš nám je otevřel svoji smrtí na kříži.

Ať nás neláká široká a pohodlná cesta, po níž mnozí dnes kráčeji, protože ona ve-

de do věčného zatracení, do věčného neštěstí. S Boží pomocí a pod vedením Panny Marie směle vykročme úzkou a těžkou cestou, abychom jednou mohli projít těsnou branou do věčného štěstí – do nebe, pro které jsme všichni stvořeni a do kterého nás všechny Pán Bůh zve.

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 12/2002*

Přeložil a upravil -dd-

Prof. Dr. Helmut Moll

Hans Georg von Heintschel-Heinegg

„Do našeho století se vrátili mučedníci. Jsou často neznámí, jakoby »neznámí vojáci« ve velké věci Boží. Pokud je to možné, neměla by být jejich svědectví v církvi ztracena.“ To napsal papež Jan Pavel II. v roce 1994, když se církev připravovala na přechod do třetího křesťanského tisíciletí. Biskupské konference všech zemí usilovaly o sesbírání životních svědectví svědků víry, aby je vytrhly ze zapomnění.

Tichý, rozumný, citlivý, s báječným humorem

Jedním tímto „neznámým vojákem velké věci Boží“ je Hans Georg Heintschel-Heinegg. V pouhých 25 letech byl tento student teologie popraven gilotinou ve vídeňském vězení 5. prosince 1944. Pokud by se mu započítaly pouze některé články a knihy a jeho biografie by nebyla ihned označena heslem „mučednictví“ a „odboj“, pak by byl každý, který sleduje koleje jeho života, veden přítomností Boží.

Jeden spoluvězeň, který přežil děsivé dny vězení ve Vídni, napsal o tomto kandidátovi kněžství následující: „Tichý, rozumný, citlivý a k tomu báječným humorem obdařený člověk, stár 25 let.“

Hans Georg von Heintschel-Heinegg se narodil 5. září 1919 na zámku v Kněžčích v severních Čechách. V roce 1926 se jeho rodiče Wolfgang a Albertine Heintschel-Heinegg z finančních důvodů vzdali usedlosti v Čechách a usadili se se svými dětmi ve Vídni. Hans Georg navštěvoval Theresianum, gymnázium rakouské aristokracie s výraznou péčí o tradice.

Tato škola otevřela mladým svět velkých básníků, jako byli Rainer Maria Rilke, Stefan George, Hugo von Hofmannsthal a Joseph Freiherr von Eichendorff. Tento mladý muž četl rád jejich básně a myšlenky. Zároveň byl sám povzbuzen k psaní setkáním s literaturou. Ne méně než 23 básní věnoval Hans Georg svému novému vlastnímu městu Vídni.

Rozhodně se od začátku stavěl proti myšlenkovému světu národního socialismu. Brzy rozpoznal v nacionálněsocialistické ideologii odepření života a jakékoli lidskosti.

Již v gymnaziálním období se v něm probudilo přání stát se knězem. Po úspěšné maturitní zkoušce započal 2. října 1937 teologické studium v kněžském semináři Canisianum v Innsbrucku. Láska k literatuře tohoto studenta přiměla v jeho, podle jeho vlastního výroku „nejšťastnějším období“ života sáhnout po pracích Georga Bernanose, Leóna Bloye a Paula Claudela, stejně jako Gertrudy von Le Fort.

Tím tíživěji muselo jeho ducha a cit zasáhnout, když po „Anschlusu“ Rakouska v březnu 1938 k Německé říši určovaly veřejný život drsné a brutální metody tajné státní policie. Při jedné domovní prohlídce Canisiana 13. března 1938 byly zabaveny dopisy von Heintschel-Heinegga. Při výslechu se zodpovídal z toho, že se v dopisech určených jeho sestře v myšlenkách zabýval novým mírovým pořádkem Evropy po konci druhé světové války. Tyto dopisy svědčily o odmítnutí nacionálního socialismu stejně jako o svobodě jeho ducha.

Dne 21. listopadu 1938 bylo Canisianum z donucení gestapem zavřeno. Hans Georg tedy nemohl pokračovat ve svých studiích. Vrátil se zpátky do Vídne a žil v jednom soukromém bytě v očekávání svého povolání k Wehrmachtu. V průběhu roku 1939 se seznámil s rakouským svobodným hnutím Augustinského chórového sboru Romana Scholzeho (1912–1944) a připojil se k němu. Jeden špeh si vyloudil důvěru členů a prozradil 17. července 1940 za 30 000 marek jména účastníků sdružení. Gestapo reagovalo nekompromisně: přes 130 uvězněnými. Mezi zadrženými byl i Hans Georg von Heintschel-Heinegg.

Jeho následná životní cesta se stala skutečně cestou křížovou, která vedla přes vězení ve Vídni, Anrathu (Severní Porýní) a Krefeldu zpátky do Vídne. Zde s ním byl veden 22. a 23. února 1944 soudní proces. Čtyři roky nesmyslného věznění již byly za tímto studentem teologie. Soud jej odsoudil k smrti a stále újmě na cti. Poté musel odsouzený snášet ještě deset měsíců v cele jisté očekávání smrti, dokud nebyl rozsudek proveden gilotinou ve Vídni 5. prosince 1944.

Podle slov tehdy úřadem pověřeného vězeňského kněze říkal Heintschel-Heinegg na cestě z vězeňské cely ke gilotině nahlas a srozumitelně Vyznání víry. Slova „vzkříšení a život věčný“ byla zadušena temným nárazem dolů svištícího ostří. Poté bylo ticho.

Heintschel-Heinegg dorostl v čase svého vězení do skutečné velikosti a jasnosti. „Všichni se musíme nejdříve osvědčit. Zde získáme jen (...) Jen očekávající uzraje a každé třibení vyžaduje kámen, který na nás bude hosen.“ Stále znovu čekal Heintschel-Heinegg na hlídače, kteří mu opatrovali papír a tužku a umožnili, aby vězeň mohl psát

a zachovat své myšlenky. Ve vězení v Krefeldu, 4. července 1942, na svátek Božího Těla, se v básni sjednotil přítomnosti Boží lásky s procesími ve městě.

*Es ist kein Thron so nah an uns gerückt
als der Liebe. Aller Menschen Sorgen
gehen hier zu Ruh. Gesegnet,
wem genügt,
zu wissen, daß er ewiglich geborgen.
In stiller Demut schweigt
mein preisend Wort;
denn Stille ziemt,
wem Gott das Herz entbrennt.
In ferner Sehnsucht
nach dem heiligen Ort
ruft mich die Andacht hin
zum Sakrament.*

* * *

*Není trůnu nám tak blízkého
jako toho lásky.*

*Všech lidí starosti dojdou zde pokoje,
blahoslavený, komu vědět postačuje,
že je věčně skrytý.*

*V tiché pokoře mlčí mé slovo chválicí,
neboť tichosti náleží,
jehož srdci Bůh dá vzplanout.*

*Ve vzdálené touze po svatém místě
volá mě zbožnost tam ke Svátosti.*

Při vězeňském pobytu pomýšlel Heintschel-Heinegg dokonce na založení řádu „Rytířů Ducha Svatého“. Doufal, že toto sdružení by přispělo k „přivedení zpět lidstva, kultury a celého života do Krista a ke Kristu“. Pět spoluvězňů, se kterými ve vězeňských podmínkách mohl udržovat kontakt, vstoupilo do tohoto společenství. Přes nepříznivé okolnosti došlo na jeho církevní uznání. Nestane se pravděpodobně nikdy řádovým sdružením v dějinách církve, neboť se zrodilo ve vězeňské cele a jeho prvními členy byli k smrti odsouzení vězni. Čestný pohřeb Hansi Georgu Heintschel-Heineggovi nepřipadl. Gestapo odepřelo předat rodině tělo. Mrtvý byl zpopelněn a pochován na vídeňském centrálním hřbitově bez jakékoliv pocty a doprovodu.

Slovo z Janova evangelia označuje jeho hrob. „Zemře-li zrno padlé do země, přináší mnohý užitek.“ (srov. Jan 12,24) Výstižněji lze život Heintschel-Heinegga a jeho nezničitelnou naději sotva popsat.

*Z VISION 2000 - 6/2015 přeložil -jn-
(Redakčně upraveno)*

Život s Bohem (9)

Naházejte do svého srdce celé tisíce „ničeho“, ještě další tisíce a opět nové a nové. Myslete, že zaplníte svoje srdce?

Nadpřirozeným určením povolání přimnout nekonečno, zůstává prázdným, dokud je nekonečno nezaplňuje.

Proč většina lidí není šťastná? „Bojí se, že kdyby se zřekli sebe samých, byli by ubozí. Hle, proč zůstávají stále ubohými,“ říká P. Lallemand⁽¹⁾.

Svatá Terezie od Ježíše říká: „Copak to není šílenství, když žebrák, kterému nabízejí královské roucho, odmítne je ze strachu před trochou chladu, který by musel snést, vysvlékaje své hadry?“

Radost z důvěrného styku s Bohem, nevylučujíc zkoušku, činí sobecké rozkoše nechutnými. „Kdo jednou již zkusil ve svém nitru tvoji sladkost, ó Bože, nemůže nežít v hořkosti, kdykoliv nepoživá tebe.“⁽²⁾

Tomu, kdo pil z pramene, připadá voda z cisteren jako bez chuti.

Je možné i trpět, i mít při tom dokonalou radost. Jsou to dvě rozličné oblasti. Stačí připomenout rozhovor svatého Františka z Assisi s bratrem Lvem⁽³⁾ anebo slova svatého apoštola Pavla: „Ve veškerém našem soužení překypují radostí.“ (2 Kor 7,4)

* * *

„Kdo má žízeň, ať přijde!“

Jak sladký a zároveň hrozný je tento prosebný příkaz Boha, který nás volá! Hoří touhou vystavět svoje království. A jeho království – jak náročné to slovo – spočívá v tom, aby byl milován mnou; a toto, jak bezvýznamná věc!

Bohu říkajícímu „Chci ti dát sebe“ oponoval M. Olier, celý polekaný: „Bože můj, nedokážu tě unést!“

„Ty jsi mým svatostánkem. Chci přebývat v tobě,“ světil se Pán jedné ze svých vyvolených. Ona na to odvětila: „Kdybych byla tebou, sebe bych si nevyvolila.“⁽⁴⁾

A on si vyvolil právě nás!

„Není nic sladšího než láska... nic přímějšího, nic dokonalejšího, nic lepšího ani na nebi, ani na zemi; neboť láska se zrodila z Boha, a jsouc povznesena

nad veškeré tvorstvo, může spočinout jedině v Bohu.“⁽⁵⁾

A současně není nic více sužujícího: „Když člověk v hloubce sebe samého pohledne očima, hořícíma láskou, na nezměrnost Boha a jeho věrnost; když myslí na jeho podstatu, jeho lásku, jeho důkazy lásky a jeho dobrodiní; když se pak podívá na sebe samého a spočítá své atentáty na nezměrného a věrného Boha, obrátí se ke svému nitru tak rozhořčeně a tak pohrdavě, že se nedokáže utišit ze své hrůzy.“⁽⁶⁾

V duchovním životě existují dvě výslovná utrpení:

- Pociťovat Lásku příliš daleko.
- Pociťovat Lásku příliš blízko.

Příliš daleko...

Tehdy je žízeň, kterou nic neutiší. *Sicut desiderat cervus. Jako laň prahne... Utrpení Písně... Veni Domine Jesu! Přijď, Pane Ježíši! Magdaléna u hrobu: „Řekni mi, kde je.“ Se strašlivou odpovědí: „Nedotýkej se mě; hodina ještě nepřišla.“*

Utrpení nesmírné touhy vidět Boha! „Umírám touhou, že nemohu zemřít“ (sv. Terezie od Ježíše); verše Duchovní písně; zapálená slova „Živého plamene Lásky“;⁽⁷⁾ *cupio dissolvi, toužím již zemřít* (srov. Flp 1,23) vysíleného apoštola, plešajícího, padajícího únavou, nadmíru milujícího, již více nevládnoucího.

Příliš blízko...

Tehdy je to horší. Je přede mnou propast. *Tu mihi! ... Unde veniat? Ty ke mně? Odkud se mi dostává takové přízně, nepřiměřené, tak příliš neobyčejné?*

„Chtěla bych se skrýt, chtěla bych utéct a uniknout světlu a milostem, kterými mě Ježíš zahrnuje a hoří touhou naplnit mě... Trpím, ale ne tím, že miluji, ale proto, že nemiluji, že jsem neschopná milovat Lásku.“⁽⁸⁾

Když Bůh dopustí hlad, raní. Když nasytí, raní ještě více. Svati to prohlašují.

Tato skutečnost jen zdvojnásobuje tajemství, že vedle štěstí z těchto dvou ran všechny ostatní radosti jsou nicotou.

„Miluj mě,“ říká Bůh. První požadavek, který naplňován přibíjí na kříž.

„Miluj mě, jak já tě miluji!“ Požadavek tisíckrát krutější pro svoje nesplnitelné „jak“. Rozděluje každého člověka, neboť dokud ho nesmírná touha neodvolatelně přitahuje k Bohu, bezmezná nemohoucnost ho drží od něho beznadějně vzdáleného.

Bůh je vždy výše, než sahají naše ruce, zdvižené touhou. Bůh, bez něhož umíráme, ale kterého nemůžeme dosáhnout! Je to jako utrpení plavce přivázaného na příliš krátké lano. Nemůže dosáhnout ostřívku, na kterém by spočinula jeho noha.

Kdo byl na svatbě, má chuť na novou hostinu. Kdo požívá Boha, touží ho požívat ještě více. Běda! „Vždy čekáme ještě další chod.“

Již zde na zemi máme nebe, protože požíváme Boha a známe jeho bohatství. Avšak ne oblažující nebe, jelikož Boha požíváme pouze nedokonale. „Bolestné nebe“ – nazvala je jistá svatá duše, která zakusila utrpení této radosti.

* * *

„Co je to duchovní radost?

To není jen cit, jen útěcha, štěstí, to je ctnost..., to je skutečná svoboda duše hledající Boha. Nebýt zadobře s Bohem, to je opak radosti...

Duchovní radost se dá sloučit se všemi stavy duše, může existovat ve všech okolnostech našeho bídného života. Je

pocitem vnitřního bohatství... Jak to? Jsi s Bohem, a byl bys zlomený nad událostmi a věcmi tohoto smutného světa, nad denními nepříjemnostmi? Jsou těžké, vím, ale máš v sobě intimní příbytek, svatostánek, do kterého svět nepronikne, v kterém přebývá jedině Bůh a v něm vždy můžeš říci: »Ó můj Bože, jsem tvůj!« Ani zármutek, ani bouřky, ani hluk všeho toho, co se děje venku, nemohou tě vytrhnout z tohoto skrytého příbytku, z tohoto intimního svatostánku, v němž můžeš hovořit s Bohem, nemohou ti vzít ono tajemné přátelství, které je počátkem nebe.

Je třeba prosit o tuto duchovní radost, která pomůže duši velmi pokročit a zavede ji k čisté radosti, vyzdvihujíc ji mezi nebe a zemi.“⁽⁹⁾

(Pokračování)

Ze slovenského překladu
„Život s Bohem“
prof. Štefana Gregoroviče
původního titulu „Vivre avec Dieu“.
Vydal Posol Božského Srdca
Ježíšovo, Trnava 1948.

Český překlad -dd
(Redakčně upraveno)

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na <https://www.vaticannews.va/cs.html>.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA PROSINEC 2019

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Aby každá země připravila nezbytné odpovídající kroky pro zajištění budoucnosti nejmladší generace, především těch, kteří nepřiměřeně strádají.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Ať se nám všem daří žít z moci Boží milosti
a ať přinášíme dobré ovoce Božího Ducha pro tento svět.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Poznámky:

- (1) Louis LALLEMANT (1578–1635), francouzský jezuita, proslul svým dílem *Doctrine spirituelle*.
- (2) Sv. František SALESKÝ *Amour de Dieu*, VI, XV.
- (3) Bratr Lev byl Františkovým zpovědníkem a důvěrníkem. Více o dokonalé radosti z út sv. Františka např. zde: <https://www.pastorace.cz/tematicke-texty/bratr-frantisek-julien-green>. [pozn. red.]
- (4) *Journal spirituel de Lucie-Christine*, str. 78.
- (5) Tomáš KEMPENSKÝ *Následování Krista*, kn. III, kap. 5, § 13.
- (6) Jan van Ruysbroeck (1293–1381), vlámský teolog, mystik a spisovatel.
- (7) Sv. JAN OD KŘÍŽE. Zde není naším úkolem stanovit, kde začíná při této žitní milosti, která už není „obyčejnou milostí“.
- (8) René HENRY *Caroline Clément*, str. 461. – „Hlad, který mám po tobě, ó Bože, dává mi život; jeho nasycení, které nacházím v tobě, působí mi smrt.“ (sestra Marie-Aimée de Jésus)
- (9) Gustave-Xavier de La Croix DE RAVIGNAN (1795–1858), francouzský jezuita a autor duchovních textů. [pozn. red.]

Pondělí 2. 12. 2019

6:05 Pro víta mundi: Mgr. Ludmila Němcová, FMA
6:50 Příběh o Žofii **7:30** Poodří – mokřady mezinárodního významu České republiky **8:10** Proměny Oščadnice
9:00 Živě s Noe [L] **9:25** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **10:10** Klapka (110. díl): Klapka s Ing. Arnoštem Lukešem **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** V pohorách po horách (69. díl): Krakova Hoľa – Nízké Tatry **13:00** Na křídlech andělů **13:25** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na pořadu rodina (19. díl): Péče o prarodiče **15:35** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **15:55** V souvislostech **16:20** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus **17:25** Egypt – Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (8. díl): O líné Láince **18:45** Sedmihlášky (137. díl): Vandrovala bleška **18:50** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **19:05** Hop Trop na Mohelnickém dostavníku 2015 (4. díl) **19:50** Přejeme si... **20:05** K jádru věci: S Josefem Jařabem [L] **21:10** Terra Santa News: 27. 11. 2019 **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noemova pošta: Listopad 2019 **23:50** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (1. část) **0:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 3. 12. 2019

6:05 Pro víta mundi: P. Jan Mach **6:55** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech **9:40** Missio magazín: Prosinec 2019 **10:40** Muzikanti, hrajte **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cesta k církvi – Život a osud otce Alexandra Meně **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na pořadu rodina (20. díl): Mladé manželství v dnešní době? **15:35** Vezmi a čti: Listopad 2019 **15:55** Outdoor Films s Petrem Ferry Kubátem (84. díl): Canyoning **17:25** Lurdský příběh: Piseň o Bernadettě **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (9. díl): O pracovitě Elence **18:40** Sedmihlášky (137. díl): Vandrovala bleška **18:45** Animované biblické příběhy: Mojžíš **19:15** V pohorách po horách (69. díl): Krakova Hoľa – Nízké Tatry **19:30** Zpravodajské Noeviny: 3. 12. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:55** Řeckokatolický magazín (222. díl) [P] **21:10** 20 let Akademie Václava Hudečka: Luhačovice [P] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Má vlast: Cholína **23:30** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Na prahu adventu **0:10** Terra Santa News: 27. 11. 2019 **0:30** Světlo pro Evropu (16. díl): Malý brouk, velké následky **0:40** Žijeme mezi vámi **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 4. 12. 2019

6:05 Zpravodajské Noeviny: 03. 12. 2019 **6:30** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus **7:40** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok B a FINÁLE **8:35** Pomoc, která se točí **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:25** Kibeho: Mariánské poutní místo v Africe **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** K jádru věci: S Josefem Jařabem **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na pořadu rodina (21. díl): Rodina a politika **15:30** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **15:40** Zpravodajské Noeviny: 3. 12. 2019 **16:05** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **16:20** Letem jazzem (5. díl):

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Pořad nejen pro milovníky jazzu na téma „jazzové přesahy“ **17:30** Procházka památkovou rezervací Příbor: Zastavení u kostela Narození Panny Marie **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (10. díl): O sobecké Růzence **18:45** Sedmihlášky (137. díl): Vandrovala bleška **18:50** Bohem zapomenuté kouty **19:30** Terra Santa News: 4. 12. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace [L] **21:05** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část) **23:00** Generální audience papeže Františka **23:25** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **0:00** Missio magazín: Prosinec 2019 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 5. 12. 2019

6:05 Pro víta mundi: Pavel Wessely **6:45** Příběh o Žofii **7:25** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **7:55** Terra Santa News: 4. 12. 2019 **8:20** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Na prahu adventu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Noemova pošta: Listopad 2019 **10:50** Ars Vaticana **11:00** Světlo pro Evropu (16. díl): Malý brouk, velké následky **11:15** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Cvrlikání (72. díl): Nevermore & Kosmonaut **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Předání proutěného řemesla **15:00** Muzikanti, hrajte **15:35** Generální audience papeže Františka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 3. 12. 2019 **16:20** V pohorách po horách (69. díl): Krakova Hoľa – Nízké Tatry **16:35** Má vlast: Vyšehrad **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (11. díl): O soucitném Standovi **18:45** Sedmihlášky (137. díl): Vandrovala bleška **19:00** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2019 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (74. díl): S dětským pěveckým sborem Permoník [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:10** Pod lampou [P] **0:15** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2019 **0:35** Víc než chrám: jednota různého **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 6. 12. 2019

6:05 Pro víta mundi: Plk. v. v. František Valdštýn **6:45** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2019 **7:10** Po stopách Ježíše Krista (4. díl): Z ústraní do světa **7:40** Ars Vaticana **7:55** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **8:05** Noční univerzita: P. Jacques Philippe – Dvojediná láska (2. část) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** K jádru věci: S Josefem Jařabem **10:20** Oto Mádr **10:30** Živě s Noe [L] **11:00** Mše svatá s hnutím Na vlastních nohou: z katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě [L] **12:40** Přejeme si... [P] **12:50** Neboj se doplout aneb Umění doprovázet (6. díl): (Ne)milosrdná lež **13:15** Hop Trop na Mohelnickém dostavníku 2015 (4. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Na jedné lodi (1. díl) **15:30** Egypt – Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **16:05** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2019

16:25 Krajané z Gerníku **17:05** Buon giorno s Františkem **18:00** Živě s Noe [P] **18:30** Klaunský pohádkový kuffík (12. díl): O veselé Karolíně **18:40** Sedmihlášky (137. díl): Vandrovala bleška **18:45** Přesel jsem hranici **19:40** V pohorách po horách (69. díl): Krakova Hoľa – Nízké Tatry **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Děti patří domů [L] **21:35** Živě s Noe [P] **22:15** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní **22:45** Krásné slovo otce Špidlika (3. díl): Kristus u slovanských myslitelů, 1. část **23:35** Outdoor Films s Petrem Ferry Kubátem (84. díl): Canyoning **1:05** Polední modlitba [L].

Sobota 7. 12. 2019

6:05 Pro víta mundi: Jan Rychlý, SDB **6:35** Odkaz předků (5. díl): Stará Voda **6:50** Hovory z Rekovic: Pavel Šporcl **7:07** 25. Svatohubertské slavnosti na Kuksu **7:30** 20 let Akademie Václava Hudečka: Luhačovice **7:50** Missio magazín: Prosinec 2019 **8:55** Sedmihlášky (137. díl): Vandrovala bleška **9:00** Animované biblické příběhy: Mojžíš **9:35** GOODWILLBOY IV. (3. díl): Ski Jumping **10:15** V posteli POD NEBESY IV. (3. díl) **11:05** Terra Santa News: 4. 12. 2019 **11:25** Zpravodajské Noeviny: 5. 12. 2019 **11:50** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní **14:35** Jak potkávat svět (74. díl): S dětským pěveckým sborem Permoník **16:00** Řeckokatolický magazín (222. díl) **16:15** Buon giorno s Františkem **17:10** Dokonalá radost **17:45** Světlo pro Evropu (17. díl): Mezináboženský dialog [P] **18:00** Po stopách Ježíše Krista (5. díl): Zákon a láska **18:35** V souvislostech [P] **19:05** V pohorách po horách (70. díl): Siná – Nízké Tatry [P] **19:15** Přejeme si... **19:30** Koncert Naděje pro Irák: bazilika Nanebevzetí Panny Marie na Strahově [L] **21:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2018 3. díl [P] **21:45** Mezi pražci (82. díl): Prosinec 2019 [P] **22:35** Živě s Noe **23:45** Ivo Cívárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl) **0:25** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán, SDB – Kurz Zacheus **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 8. 12. 2019

6:05 Pro víta mundi: Marie Kučerová, FMA **6:40** Tak trochu jiný lyžák **7:05** ARTBITR – Kulturní magazín (85. díl) **7:15** Večeře u Slováka: 2. neděle adventní **7:45** Egypt – Ať je požehnan Tvůj lid v Egyptě **8:15** Jak potkávat svět (74. díl): S dětským pěveckým sborem Permoník **9:40** Řeckokatolický magazín (222. díl) **10:00** Mše svatá z baziliky Nanebevzetí Panny Marie: Strahov [L] **11:15** Indie: Jeden [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Světlo pro Evropu (17. díl): Mezináboženský dialog **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:35** Muzikanti, hrajte **14:05** Hlubinami vesmíru s dr. Jiřím Grygarem, Žeň objevů 2018 (3. díl) **14:50** Cvrlikání (72. díl): Nevermore & Kosmonaut **16:00** Pobožnost u sloupu Neposkvřené Panny Marie na Španělském náměstí v Římě **16:30** Živě s Noe **17:40** 20 let Akademie Václava Hudečka: Luhačovice **18:00** Sedmihlášky (138. díl): Šípek [P] **18:05** Animované biblické příběhy: Rút **18:30** Poletuchy: Na skok do Kroměříže **19:10** P. Vojtěch Kodet – Adventní obnova: Bďte a modlete se (Lk 21,25–28.34–36) [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Camino na kolečkách **21:40** Adventus Domini **22:45** V souvislostech **23:05** Buon giorno s Františkem **0:00** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:15** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 2. 12. o 7:00 hod.:
Svätá omša s posunkami pre nepočujúcich

Priamy prenos svätej omše z Kaplnky TV LUX.

Utorok 3. 12. o 21:15 hod.:
Až na kraj sveta – Cirkev pápeža Františka (dokument)

Výzvy pápeža Františka, aby Cirkev vyšla von na periférie, niektorí žijú a realizujú na miestach, kam by sa iný neodvážil. Sestra Monika, otec Volker aj Alexandro sú kresťania, ktorí žijú „na hrane“, pomáhajú a sú nablízku tým, ktorí trpia najviac.

Streda 4. 12. o 16:05 hod.: Eucharistické zázraky

Počas 56 týždňov sme spolu spoznávali viaceré fenomény a príbehy spojené s Eucharistickými zázrakmi vo svete. V poslednom dielu vám priblížime niekoľko kratších príbehov zázračného svätého prijímania, ako o nich hovoria dobové dokumenty.

Štvrtok 5. 12. o 21:10 hod.: Hudobné pódium

Skladby vokálno-inštrumentálnej hudby v prevedení SCHOLA MINOR vo Františkánskom kostole v Bratislave.

Piatok 6. 12. o 20:30 hod.:
Dôkaz viery: Svätá Cecília

Skupinka malých muzikantov z dedinky uprostred hôr ide autobusom na národnú hudobnú súťaž. Silná búrka ohrozí nielen účasť na súťaži, ale aj ich životy. Dôvera v svätú Cecíliu, patrónku hudobníkov, pomôže prekonať všetko zlé..

Sobota 7. 12. o 20:30 hod.:
Blahoslavený Duns Scotus (film)

Nepoškrvnené počatie Panny Márie bolo témou teologických debát. Jeho obhajobu ako cirkevnú dogmu uskutočnil Ján Duns Scotus na univerzite v Paríži roku Pána 1305. Zomrel v Kolíne v roku 1308. Ján Duns Scotus bol blahorečený 20. marca 1993.

Nedeľa 8. 12. o 20:30 hod.:
Quo vadis (Myši sa nebojí)

Vysoká uršulínka, ktorá sa nebojí myši (tých od počítača, ani tých skutočných), učí na gymnáziu informatiku a miluje hádanky. Má rada, ak sú veci logické, ale s radosťou sa ukrýva aj do rozprávok. Sestra Mária Rita Žiaková OSU vás pozýva žasnúť nad Bohom spolu s ňou...

ADVENTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA NA KLOKOTECH s P. Martinem Sedloněm OMI – sobota 14. prosince 2019
Téma: „Byť pro druhé mostem k Bohu“
Program: 14.30 tematická promluva v domě Emauzy • 16.00–17.00 možnost svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru v kostele • 17.00 mše svatá v kostele Nanebevzetí Panny Marie.

Srdečně zvou ŘKF Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkrvněné.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: tabor-klokoty@dicb.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
30. LISTOPADU – 7. PROSINCE 2019

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 1. 12.		PO 2. 12.		ÚT 3. 12.		ST 4. 12.		ČT 5. 12.		PÁ 6. 12.		SO 7. 12.	
Antifona	42	40	42	40	1722	1941	42	40	42	40	42	40	1734	1953
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	42	40	42	40	1723	1941	42	40	42	40	42	40	1734	1953
Antifony	46	44	828	929	843	946	858	963	874	979	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	828	930	843	946	858	963	874	980	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	46	45	50	49	1724	1942	57	56	60	59	63	63	1735	1954
Antifona k Zach. kantiku	47	45	51	49	1724	1943	57	56	690	59	64	63	1735	1954
Prosby	47	45	51	49	1724	1943	57	56	60	60	64	63	1724	1943
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	1602	1815	1603	1816	61	60	1603	1816	1604	1817
Modlitba během dne:														
Hymnus	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41	43	41
Antifony	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42	44	42
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	48	46	52	50	55	54	58	57	61	60	64	64	67	68
Závěrečná modlitba	48	46	51	50	55	53	58	57	61	60	64	64	67	68
Nešpory:														
	SO 30. 11.													
Hymnus	41	39	41	39	41	39	1727	1946	41	39	41	39	41	39
Antifony	45	43	49	47	838	940	853	957	868	973	884	990	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	838	940	853	957	868	973	884	990	901	1008
Kr. čtení a zpěv	45	43	49	47	53	51	1730	1949	59	58	62	62	65	65
Ant. ke kant. P. M.	45(A)	43(A)	49	48	53	51	1731	1950	59	58	62	62	65	66
Prosby	46	44	50	48	53	52	1731	1950	59	58	63	62	66	66
Záv. modlitba	48	46	48	46	51	50	1602	1815	1603	1816	61	60	1603	1816
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 1. 12. – 1. neděle adventní

1. čt.: Iz 2,1–5

Ž 122(121),1–2.(4–5.6–7)8–9

 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

2. čt.: Řim 13,11–14

Ev.: Mt 24,37–44

Pondělí 2. 12. – ferie

1. čt.: Iz 4,2–6

Ž 122(121),1–2.3–4a.

(4b–5.6–7)8–9

 Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.*)

Ev.: Mt 8,5–11

Úterý 3. 12 – památka
sv. Františka Xaverského

1. čt.: Iz 11,1–10

Ž 72(71),1–2.7–8.12–13.17

 Odp.: srov. 7 (*V jeho dnech rozkvetne spravedlnost a hojnost pokoje navěky.*)

Ev.: Lk 10,21–24

Středa 4. 12 – nezávazná
památka sv. Jana Damašského

1. čt.: Iz 25,6–10a

Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6

 Odp.: 6cd (*Přebývat smím*
v domě Hospodinově na dlouhé, předlouhé časy.)

Ev.: Mt 15,29–37

Čtvrtek 5. 12. – ferie

1. čt.: Iz 26,1–6

Ž 118(117),1+8–9.19–21.25–27a

 Odp.: 26a (*Požehnaný, kdo přichází v Hospodinově jménu.*
Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mt 7,21.24–27

Pátek 6. 12. – nezávazná
památka sv. Mikuláše
(v českobudějovické diecézi: slavnost sv. Mikuláše)

1. čt.: Iz 29,17–24

Ž 27(26),1.4.13–14

 Odp.: 1a (*Hospodin je mé světlo a má spása.*)

Ev.: Mt 9,27–31

Sobota 7. 12. – památka
sv. Ambrože

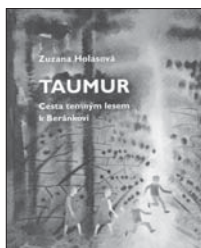
1. čt.: Iz 30,19–21.23–26

Ž 147(146),1–2.3–4.5–6

 Odp.: Iz 30,18 (*Šťastní jsou*
všichni, kdo doufají v Hospodina.
Nebo: Aleluja.)

Ev.: Mt 9,35–10,1.5–8

PRO DĚTI

TAUMUR • CESTA TEMNÝM LESEM K BERÁNKOVI

Zuzana Holasová • Ilustrace Magdalena Martinovská

V podivné říši rudého draka, kde nemůže- te koupit Bibli v žádném knihkupectví ani si ji vypůjčit v knihovně, utíkají lesem Taumur, Miria a její dva bráškové. Snad najdou tajnou stezku, která je zavede do bezpečí před strašáky. Miria dokonce nalezne mnohem víc – samotného Beránka, na něhož je i rudý drak krátký. Dobrodružná cesta temným lesem od autorky známého románu pro děti *Popoupo* je rámována příběhy z dějin spásy, z nichž Taumur a Miria čerpají odvahu a naději.

Paulinky • Váz., 148x180 mm, křídový papír, 224 stran, 295 Kč

ŽIVOTNÍ SVĚDECTVÍ

MNICH V ZAJETÍ ISLAMISTŮ

Jacques Mourad • Amaury Guillem (ed.) • Z francouzštiny přeložila Marie Benáková • Předmluva Dominique Lebrun, arcibiskup rouenský

Poutavé svědectví otce Jacquese Mourada, který prožil téměř pět měsíců v zajetí islamistů, si našlo své čtenáře po celém světě. Pravdivý životní příběh, ve kterém víra vítězí nad násilím, naděje nad nespravedlivostí a milosrdenství a odpuštění nad lidskou krutostí, získal v roce 2019 nejvyšší ocenění na 8. ročníku francouzské *Prix littéraire de l'Œuvre d'Orient*.

Paulinky

Brož., 120x185 mm, 216 stran, 259 Kč

CÍRKEVNÍ OTCOVÉ

Z POKLADNICE OTCŮ • PATRISTICKÁ ČÍTANKA NA KAŽDÝ DEN

Tomáš Špidlík • Z řeckých, latinských a francouzských textů přeložili Juraj Franek, Irena Radová a Tomáš Jeniš • Odpovědný redaktor Pavel Ambros

Kardinál Tomáš Špidlík sestavil čítanku duchovních textů osvědčených autorů křesťanského starověku. Tito otcové církve nás v mnoha situacích povzbuzují s konkrétními radami a svěžími impulsy. Jejich zkušenosti sestavil otec kardinál na každý den celého roku ve formě krátkého meditativního čtení. Kniha vyšla u příležitosti 100. výročí kardinálova narození.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
Váz. přebal, 135x210 mm, 464 stran, 420 Kč

STRACH NA VSI • PŘÍBĚH RODINY TOVÁRNÍKA JOSEFA Č.

Jan Paulas

Příběh jedné rodiny a jejich továrny na malém městečku se dramaticky změní jedné dubnové noci. Tehdy skončí bezstarostné dětství malé Věrky. Ta je spolu s maminkou hlavní hrdinkou této knížky, jejíž děj se odehrává během dvou totalitních režimů. Kam až lidi dožene strach, pomsta a špatné svědomí a naopak, jak lze neztratit víru v člověka, spravedlnost i životní naději – i o tom vypráví příběh inspirovaný skutečnými událostmi na Českomoravské vysočině.

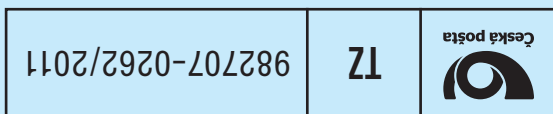

Katolický týdeník s.r.o.

Brož., A5, 112 stran, 159 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matrice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1